

Отдаден изцяло на мечтата си, още като ученик Пламен представя блестящи резултати. Възпитаник на Априловската гимназия в Габрово, випуск 1980 г., Пламен печели национална олимпиада по биология. Веднага е приет в Медицинския факултет в Стара Загора, който завършва със златен медал през 1988 г.

През 1991 г. е един от лауреатите на конкурса „Млад медик на България“, заради което е удостоен през 1992 г. от Британския съвет със стипендия и изпратен за шест месеца на специализация в Глазгоу. След завършването ѝ му предлагат да остане във Великобритания, но той решава да се върне в родината, изпълнен с много надежда и ентузиазъм.

Дотук добре. Но коя е причината д-р Дочев днес да не е в България, а да практикува любимата си професия в Америка?

„Напуснах България заради невъзможността да се работи нормално у нас. Заради невъзможността да се живее нормално. Заради невъзможността да издържаш семейство, заради невъзможността да дадеш бъдеще на децата си. С една дума, заради липсата на всякаква надежда“, почти на един дъх и с голяма доза горчивина споделя Пламен.

Сблъсъкът с родната действителност за д-р Дочев започва скоро след завръщането му от Глазгоу в Габрово. Тогава главният лекар на болницата не му дава шанс да приложи натрупаните знания в Англия. Разочарован от този и други подобни случаи, през 1997 г. д-р Дочев подава документи за лотарията „зелена карта“. През 1998 г. я печели и същата година заминава отвъд океана.

Как обаче започва животът му в Америка? „Трудно“, с една дума обобщава той и добавя: „В Щатите никой не те посреща с отворени обятия и никой не ти казва „Ела!““. Тук трябва да се докажеш и да почнеш всичко от начало.“ И наистина, началото за младия български специалист започва от нулата. Живота си в страната на неограничените възможности той стартира не като лекар, а като... мияч на чинии в Детройт.

„Искам да се знае от всички, че аз започнах работа в САЩ, като миех чинии в един италиански ресторант“, подчертава д-р Дочев, защото няма срамна работа, когато си вадиш хляба по честен път. И въпреки трудностите, пред които е изправен, той категорично заявява: „Никога не ми е идвало на ум да се откажа.“

Смелостта и упоритостта му скоро са възнаградени. Няколко месеца по-късно талантливият български лекар вече работи като асистент-хирург в Детройт. Близко година е научен сътрудник към Националния институт по здравеопазването към „Уейн Стейт Юниверсити“ в Детройт, където работи за световноизвестния акушер-гинеколог проф. Роберто Ромеро. Впечатлен от блестящата биография на българина, проф. Ромеро веднага го назначава на работа. „В болницата в Габрово не ми даваха да работя, не ми даваха да разгърна уменията си, да приложа натрупаните си познания, а проф. Ромеро само като видя дипломите и препоръките ми, веднага ми даде шанс“, споделя с тъга д-р Дочев. След Детройт той специализира 4 години акушерство и гинекология в Ню Йорк.

Преди девет години д-р Дочев пристига в Чикаго и спечелва сърцата и доверието на пациентите, които не са само от българската и източноевропейските общности, но и от местното население.

С партньора си от Полша д-р Шчупак има частна практика, в която работят и четирима семейни лекари и един педиатър. От три месеца колежка, в екипа им е и българска лекарка, също акушер-гинеколог. Общо 40 души персонал работят при тях“.

„Нашата професия не е лека. Работим 24 часа, седем дни в седмицата“, пояснява д-р Дочев. „Вярно, печели се добре, а и няма по-голяма радост и възнаграждение от това да помогнеш за раждането на дете и да видиш озарените от щастие лица на родителите, когато вземат рожбата си в ръце.“

За 25 години практика той е помогнал да се родят над 4000 деца. Между 350-400 деца се раждат всяка година при д-р Дочев и партньора му. Средно на ден на преглед при него преминават 20-25 жени, понякога достигат и до 40-45. Освен акушерство д-р Дочев и партньорът му извършват гинекологична, лапароскопска и роботична хирургия.

Въпреки че не следи отблизо развитието на здравеопазването ни, от разговори с български колеги д-р Дочев знае, че тежките проблеми на младите лекари у нас не са решени и до днес. Много от

тях след завършването си напускат страната заради същите причини, поради които и той я е напуснал. А това е проблем, върху който управляващите сериозно трябва да се замислят, добавя той.

Другото, с което д-р Дочев абсолютно не може да се съгласи, е грубото и унижително отношение, на което понякога са подложени родилките в България. „Наскоро преглеждах наша бременна сънародничка от Казанлък. Въпреки че жената беше вече раждала, тя ми сподели, че много я е страх не от самото раждане, а от това да не би и в Чикаго акушерките да я набият - така, както са я били по време на първото ѝ раждане в България", разказва потресен той. „Такова поведение е абсолютно недопустимо за ХХІ век, и то в страна от Европейския съюз", отсича българският акушер-гинеколог.

„За да се подобри здравеопазването у нас, трябва да се подобри държавата", убеден е д-р Дочев. Няма добро здравеопазване в бедни държави. Важна стъпка за повишаване качеството на здравните услуги е хората да си плащат здравните осигуровки. Така цената за всички ще падне, а качеството ще се подобри. „Не може да караш мерцедес, а да не искаш да си плащаш осигуровките и да се правиш на социално слаб", заявява той. И веднага дава пример за това как данъчните служби в Щатите са започнали проверки на хора с много добро имотно състояние, които са крили доходи, за да си вземат безплатно осигуряване. Днес д-р Дочев живее край Чикаго със съпругата си д-р Виктория Дочев, която е анестезиолог в една от най-известните болници на Чикаго - „Кук каунти хоспитал". Двете му дъщери - Николина и Весела, уверено вървят по стъпките на баща си. И двете учат медицина-едната в Нотингам, Англия, а другата в столицата на Бавария - Мюнхен.

Авторът е сътрудник на вестник „Труд" в САЩ.